

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Sharei Tefillah Publication
29 Parker Blvd. Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת חיי שרה - שבת מברכים ר"ח כסלו
PARSHAS CHAYEI SARAH
כ"ה חשוון תשנ"ט NOVEMBER 14, 1998

לכל זמן ועת

4: 38 - שקיעה/יום השבת - הדלקת נרות - 4: 21
5: 33 - צאת הכוכבים/מעריב - 8: 36 - זמן קריאת שמע/מ"א
5: 50 - לשיטת רבינו תם - 9: 12 - זמן קריאת שמע/גר"א

מדעת עליון

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים וכו' (כג-א)
פרש"י כולם שוים לטובה ע"כ. לכאורה, אם נבוא ונציין כמה ממאורעות של חיי שרה נמצינו שבי' פעמים גזלוה מאברהם, היתה חשוכת בנים עד סוף ימיה, וכשסוף סוף נולד לה יצחק חרד לבה להשפעתו של ישמעאל, ולבסוף נלקח יצחק לעקידה. וכי על מסכת חיים זו המלאה סבל וגדוש תלאה, נוכל לומר "כולם שוים לטובה"?

וביאר בזה הר"ר יוסף סורוצקין שליט"א בס' מגד יוסף שבאמת חז"ל ביקשו להורות בזה גודל צדקתה של שרה אמנו, שקבלה את יסוריה באהבה, וכשם שבירכה על הטוב כך בירכה על הרע, עד שכולם שוים לטובה בעיניה. ולא עוד אלא כל השנים וקורותיה השפיעו עליה לטובה. כי יש אשר מרוב טוב ישכחו את בוראם בבחינת "שמנת עבית כשית", ויש אשר מרוב צרה יעזבו את השי"ת ותורתו. ואילו שרה אמנו עמדה בנסיון השפע ובנסיון הצרה, וכל חי שרה היו שוים לטובה בהשפעתם עליה. כך מצינו הגדלות והצדקות של אם כל ישראל שהכל טוב בעיניה.

וינחם יצחק אחרי אמו וגו' (כד-סז)

אומר הרמב"ן וז"ל ירמוז שהיה מצטער מאד על אמו ורחק ממנו מנחם עד שנתם באשתו באהבתו אותה כי מה טעם שיזכיר הכתוב אהבת האיש

presence of the sons of Ches?

The **Meshech Chochma**, **R' Meir Simcha ZT"l** of **Dvinsk**, quotes the **Shulchan Aruch**, that land can be acquired by means of כסף, שטר או חזקה - *monetary payment, deed, or physical act of possession*. However, according to **Rav Hai Gaon**, a Jew can only acquire land from a non-Jew by transfer of a deed or through a physical act of possession; he cannot establish ownership by monetary payment alone. Because of this, Chazal decreed that if a Jew buys a home from a non-Jew in Eretz Yisroel, a שטר must be written, since such an acquisition cannot be effected by payment.

Says R' Meir Simcha, now it becomes clear why the emphasis is on "לעיני בני חת". By paying the 400 silver shekels, Avrohom acquired the field only "In the eyes of Bnai Ches" - according to their view, but according to Jewish law, he would acquire ownership of the field and cave only through the physical act of burying his wife Sarah there. Accordingly, it says later on ויקם השדה והמערה וכו' לאברהם לאחוזת קבר "ויקם השדה והמערה וכו' לאברהם לאחוזת קבר" - *The field and cave were established to Avrohom as an ancestral burial site by the sons of Ches*. Only then was the legal acquisition accomplished.

הלכה ברורה בענין הלכות שבת

Having learned thus far what is defined as a garment and what restrictions apply to the wearing of garments, let us turn to the subject of items attached to apparel. Obviously, certain articles sewn onto a garment, such as buttons, are considered intrinsic parts of the garments, and since one may walk outdoors while wearing clothing, it is clear that one may walk outside with clothing that has buttons attached. So too pockets are an intrinsic part of a garment and it is permitted to wear a garment outdoors even if the pockets serve no purpose. Equally obvious is the fact that one may not attach just any item to a garment and walk to a different *reshut* on the pretext of "wearing" that item. For example, if one pinned a sheet of paper to his coat, the paper would not be viewed as part of the coat. Rather, it would remain an independent article that one would be considered carrying, as he wore the coat.

For information, sponsorship or dedications, call 914-362-4380.

the same day that Eliezer went out from Avrohom he reached Charan, to teach us that the earth shrank and the distance became less for him. Actually, we could ask, why did Eliezer need קפיצת הדרך at that time - what was the big rush to get from Canaan to Aram Naharayim?"

"But just look and see what could have happened to Eliezer if he would have gone at a slower pace," answered the Rebbe seriously. "He surely would have had to stop at many inns along the way where he inevitably would have heard all kinds of gossip and slander about Besuel and his family. Who knows if the shidduch between Yitzchok and Rivka would have actually taken place! So, to prevent this possibility from occurring, Hashem helped Eliezer reach Charan with קפיצת הדרך and the shidduch of Yitzchok and Rivka evolved. הלא זהו זה!"

TORAH GEMS

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה וגו' (כג-א)

With the commencement of this Parshah, חז"ל comment in Koheles *The sun rises and the sun sets* - Before Hashem allows the light of one Tzaddik to set (to die), he prepares and allows the light of the next great Tzaddik to rise. Until Moshe Rabbeinu's sun did not set, Yehoshua's sun did not rise; Until Yehoshua's sun did not set, Asniel Ben Knaz - the first of the שופטים - did not rise. Until Eili's light did not set, Shmuel Hanavi's light did not rise. Likewise, until Sarah's sun did not set and she expired, Rivka's sun did not rise, as it is written *ויתואל ילד* "And Besuel gave birth to Rivka, while a few Possukim later we read *And it was the life of Sarahand Sarah died in Kiryat Arba*.

Chazal prove from here, with many different examples, that Hashem watches over the Bnai Yisroel and initiates a new leader in every דור, even before the passing of the old leader. Thus, the preceding Parshah mentions the birth of Rivka before the passing of Sarah. (פרפראות לתורה).

לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו וגו' (כג-יח)

Why does the Possuk place particular stress on "לעיני בני חת" - *In the*

באשתו עכ"ל הרמב"ן.

והקשה הר"ר אליעזר פרידמאן שליט"א בס' הדרת ירמיה שלמה היה יצחק מצטער מאד על אמו יותר מאחרים, שהתורה אינה מדגשת ענין הצער של מיתת האם? אמנם תירץ, שיוכל להיות שיצחק ידע או הרגיש שהוא עצמו היה הגורם שמתה אמו. דהנה כששמעה שרה מהעקידה פרחת נשמתה, ובפשטות אם לא העקידה, עודנה היתה בחיים. וכיון שכן, לא היה יכול להתנחם עד שלקח את רבקה.

ועוד מובן ענין אחר, שידוע שהאדם מתאבל י"ב חודש, ואצל יצחק לא כך היה, אלא היה מצטער ג' שנים עד שלקח את רבקה. אולם לפי הדברים לא קשה, כי טבע זה של י"ב חודש הוא במת באופן רגיל, אבל כיון שיצחק חשב שהוא גרם מיתת אמו, הצער הוא לאין שיעור וערך. ומצינו אצל יעקב אבינו "ויתאבל על בנו ימים רבים וימאן להתנחם" (לז-לד). ואומרים חז"ל הטעם לפי שאין מקבלין תנחומין על החי אבל המת משתכח מן הלב - הרי שיש כמה סיבות שגורמות האי-שכחה.

מעשה אבות....סימן לבנים

The story is told of a prominent Rebbe with many Chassidim whose oldest son, a tremendous Talmid Chochom and future Rebbe to be, was offered an outstanding shidduch with the daughter of a wealthy and distinguished family from a distant city. After extensive inquiry and examination, both sides agreed to the shidduch and the תנאים were written. The Rebbe then set out with his close Chassidim and relatives to meet the מחותנים and finalize the shidduch.

After many hours of traveling by horse and wagon, the Rebbe and his party stopped at an inn to take the chill out of their bones with a hot drink. At the inn were a number of Chassidim from the prospective in-laws city who were coming to visit their Rebbe. Knowing the Rebbe's son's future in-laws and Kallah, they were surprised and dismayed at the shidduch, feeling that these people were not worthy enough for the future Rebbe, and began criticizing and denouncing them publicly.

Eventually the Rebbe heard the criticism and was very disturbed for he had examined his future in-laws extensively and knew that this talk was just idle gossip. He turned to his Chassidim and said, "Rashi tells us